

ganizacji Narodów Zjednoczonych polski dokument przystąpienia do powyższej Konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły swoje dokumenty ratyfikacji lub przystąpienia do wymienionej Konwencji:

Izrael dnia 7 czerwca 1957 r.
Wieika Brytania dnia 20 sierpnia 1957 r.

(Ratyfikacja w imieniu Zjednoczonego Królestwa W. Brytanii i Płn. Irlandii, Channel Islands i Isle of Man). Deklaracjami otrzymanymi przez Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 18 marca i dnia 19 maja 1958 r. Rząd W. Brytanii, zgodnie z art. 7 ust. 2 wymienionej Konwencji, poinformował o rozciągnięciu stosowania jej postanowień na następujące niemetropolitalne terytoria: Aden, Bahamy, Barbados, Basutoland, Bechuanaland, Bermudy, Gujana Brytyjska, Honduras Brytyjski, Brytyjskie Wyspy Salomona, Somali Brytyjskie, Cypr, Wyspy Falklandzkie, Fiji, Gambia, Gibraltar, Wyspy Gilbert i Ellice, Hong-Kong, Jamajka, Kenia, Wyspy Leeward (Antigua, Montserrat, St. Christopher-Nevis), Wyspy Wirginii Bry-

tyjskiej, Malta, Mauritius, Północne Borneo, St. Helena, Sarawak, Wyspy Seszelskie, Sierra Leone, Singapore, Swaziland, Tanganika, Trinidad i Tobago, Uganda, Wyspy Windward (Dominica, Grenada, St. Lucia, St. Vincent), Zanzibar oraz Federacja Rodezji i Nyasaland.

Republika Dominikańska dnia 10 października 1957 r.
Irlandia dnia 25 listopada 1957 r.
Kuba dnia 5 grudnia 1957 r.
Szwecja dnia 13 maja 1958 r.
Norwegia dnia 20 maja 1958 r.
Cejlon dnia 30 maja 1958 r.
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich dnia 17 września 1958 r.
Ukraińska Socjalistyczna Republika Radziecka dnia 3 grudnia 1958 r.
Nowa Zelandia dnia 17 grudnia 1958 r.
(Ratyfikacja w imieniu Nowej Zelandii, Wysp Cooka (włącznie z Niue), Wysp Tokelau i terytorium powierniczego Zachodniej Samoa)
Białoruska Socjalistyczna Republika Radziecka dnia 23 grudnia 1958 r.
Federacja Malajska dnia 24 lutego 1959 r.
Jugosławia dnia 13 marca 1959 r.
Dania dnia 22 czerwca 1959 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

336

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 sierpnia 1959 r.

w sprawie wysokości opłaty uzdrowiskowej w m. Sopotcie.

Na podstawie art. 36 ust. 4 dekretu z dnia 20 maja 1955 r. o podatkach i opłatach terenowych (Dz. U. z 1955 r. Nr 21, poz. 136 i z 1958 r. Nr 44, poz. 218) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się na okres od dnia 1 czerwca do dnia 31 sierpnia każdego roku górną dopuszczalną wysokość dziennych opłat uzdrowiskowych, jakie mogą być pobierane w m. Sopotcie w następującej wysokości:

1) od osób pobierających renty, emerytury i inwalidów oraz młodzieży i dzieci — 2 zł,

2) od członków związków zawodowych, wojskowych służby czynnej, funkcjonariuszów Milicji Obywatelskiej, członków związków pracowników twórczych, członków Związku Bojowników o Wolność i Demokrację, jak również od osób będących na ich utrzymaniu — 5 zł,

3) od osób nie wymienionych w pkt 1 i 2 — 10 zł.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

337

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 września 1959 r.

w sprawie szczegółowych zasad spłaty należności spadkowych nie objętych zawieszeniem.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 18 czerwca 1959 r. o zawieszeniu niektórych spłat spadkowych (Dz. U. Nr 36, poz. 227) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Praca w indywidualnym gospodarstwie rolnym, należącym do innej osoby, uzasadnia wypłatę należności spadkowych stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia

18 czerwca 1959 r. o zawieszeniu niektórych splat spadkowych (Dz. U. Nr 36, poz. 227), zwanej dalej „ustawą”, jeżeli praca stanowi dla spadkobiercy, zapisobiercy lub spadkobiercy koniecznego główne źródło utrzymania, a umowa o pracę zawarta została przed dniem powstania należności lub po dniu powstania należności, o ile spadkobierca, zapisobierca lub spadkobierca konieczny pracuje w gospodarstwie przynajmniej od roku. Okoliczności te ustala się na podstawie zaświadczenia prezydium gromadzkiej rady narodowej lub właściwego do spraw rolnych organu prezydium miejskiej (dzielnicowej) rady narodowej lub rady narodowej osiedla miejsca zatrudnienia.

2. Pracę wykonywaną w gospodarstwie małżonka uważa się za pracę we własnym gospodarstwie.

§ 2. 1. Przez jednorodzinny dom mieszkalny należy rozumieć również lokal w małym domu mieszkalnym, odpowiadający warunkom przewidzianym w przepisach art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszkaniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 131).

2. Podjęcie budowy jednorodzinnego domu mieszkalnego uzasadnia wypłatę należności spadkowych stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy, jeżeli budowa w dniu wejścia w życie ustawy nie została ukończona lub zostanie podjęta po wejściu w życie ustawy, a spadkobierca, zapisobierca lub spadkobierca konieczny przedłoży zezwolenie na budowę oraz stwierdzenie rozpoczęcia budowy, wydane przez właściwy do spraw budownictwa organ prezydium powiatowej (miejscowej) rady narodowej.

3. Wysokość splaty należności spadkowych nie może przekraczać wysokości projektowanych kosztów budowy.

4. Przerwa w budowie trwająca dłużej niż 2 lata powoduje zawieszenie obowiązku splaty nie uiszczonych jeszcze należności spadkowych.

§ 3. Spadkobiercy, zapisobiercy lub spadkobiercy konieczni, którzy przystąpili lub przystąpią do spółdzielni mieszkaniowej lub mieszkaniowo-budowlanej, otrzymują, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy, należności spadkowe do wysokości projektowanych kosztów budowy, płatne ratami według warunków ustalonych przez spółdzielnię dla danego typu budownictwa.

§ 4. 1. Dokonywanie inwestycji dla stworzenia warsztatu rzemieślniczego na wsi, uzasadniające prawo do otrzymania splat spadkowych, stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy, stwierdza się:

- 1) zaświadczeniem izby rzemieślniczej o wysokości niezbędnych wydatków,
- 2) zezwoleniem na prowadzenie warsztatu rzemieślniczego na wsi.

2. Splata należności spadkowych następuje do wysokości kwoty stwierdzonej w ust. 1 pkt 1.

§ 5. W przypadku gdy należności spadkowe przekraczają wysokość projektowanych kosztów budowy (§ 2 i § 3) lub wysokość kwoty stwierdzonej w § 4 ust. 1 pkt 1 — reszta należności ulega zawieszeniu.

§ 6. W przypadku gdyby wypłata sum określonych stosownie do §§ 2—4 nadmiernie obciążała gospodarstwo rolne spadkobiercy, który otrzymał ze spadku nieruchomość rolną, sąd może na jego wniosek, biorąc pod uwagę stan majątkowy tego spadkobiercy oraz spadkobiercy, zapisobiercy lub spadkobiercy koniecznego uprawnionego do otrzymania splat spadkowych — zmniejszyć odpowiednio wysokość tych sum.

§ 7. 1. Wypłata sum należnych spadkobiercy, zapisobiercy lub spadkobiercy koniecznemu stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy, następuje na rachunek bankowy, który uprawniony do otrzymania tych sum obowiązany jest otworzyć we właściwym banku i zawiadomić o tym spadkobiercę, który otrzymał ze spadku nieruchomość. Bankiem właściwym jest Bank Inwestycyjny, a w przypadku dokonywania inwestycji dla stworzenia warsztatu rzemieślniczego na wsi — spółdzielnia oszczędnościowo-pożyczkowa.

2. Bank Inwestycyjny lub spółdzielnia oszczędnościowo-pożyczkowa dokonuje wypłat z rachunków bankowych wymienionych w ust. 1, stopniowo w miarę realizacji celów określonych w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy.

§ 8. Splata należności spadkowych, przysługujących spadkobiercom, zapisobiercom lub spadkobiercom koniecznym stosownie do art. 2 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy, nie może przekraczać miesięcznie:

- 1) dla dzieci w wieku przedszkolnym oraz dla uczniów szkół podstawowych i średnich kwoty 400 zł,
- 2) dla studentów szkół wyższych kwoty 600 zł,
- 3) dla inwalidów i osób, które ukończyły 65 lat, jeżeli chodzi o mężczyzn, a 60 lat — jeżeli chodzi o kobiety oraz dla ubezwłasnowolnionych kwoty 700 zł.

§ 9. Stwierdzenie inwalidztwa następuje w drodze orzeczenia komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia, wydanego w trybie i na zasadach przewidzianych w przepisach o rentach i zaopatrzeniach.

§ 10. Uczęszczanie do szkół spadkobiercy, zapisobiercy lub spadkobiercy koniecznego uprawnionego do otrzymania należności spadkowych oraz niewykonywanie przez niego pracy zawodowej poza rolnictwem stwierdza się na podstawie zaświadczenia wydanego przez kierownictwo szkoły.

§ 11. Splata należności spadkowych przysługujących osobom określonym w art. 2 ust. 1 pkt 4, 5 i 6 ustawy może być za zgodą stron dokonana w gotówce lub w naturze w ziemiopłodach i artykułach hodowlanych według cen wolnorynkowych, obowiązujących w skupie państwowym w tym powiecie, w którym położone jest gospodarstwo wchodzące w skład spadku.

§ 12. Przepisy art. 2 ust. 1 ustawy nie mają zastosowania do osób na których rzecz spadkobierca, zapisobierca lub spadkobierca konieczny dokonał przelewu wierzytelności po wejściu w życie ustawy.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz